

EV ÇİÇEĞİNİN HÂLLERİ

Ben, bu evin en sessiz ama en sabırlı üyesiyim: bir ev çiçeği. Pencerenin kenarında, gün boyunca güneş ışıklarını içime çekerim. Yapraklarımda parıltıyan ışık, bana hem güç verir hem de huzur. Ev halkı yanımdan geçerken beni fark eder. Küçük kız okula gitmeden önce bana gülümseyip “Günaydın ev çiçeği” der. Annesi mutfakta telaşla dolaşırken bir an durur, toprağımı kontrol eder, susamışsam su verir. Babası akşam koltuğuna oturup kitabını açtığında gözleri bazen bana kayar; sanki ben de onun sessiz dinleyicisiyim.

Bazen gözlerimi kapatır gibi yapar, hayaller kurarım. Keşke kocaman bir ağacın gövdesi olsaydım. Belki ulu bir çınar ağacı olurdu; dallarım göğe uzanır, kuşlar yuva yapar, çocuklar gölgede oynardı. Belki elma ağacı olurdu; dallarım meyvelerle dolar, insanlar sevinçle toplardı. Baharda çiçek açan bir kiraz ağacı olsaydım, bütün sokak pembe bulutlara bürünürdü. Ama sonra gerçeği hatırlarım. Ben bir ev çiçeğiyim.

Bu evde bana sevgiyle bakıyorlar. Yapraklarım temiz, toprağım nemli, köklerim güvende. Dışarıda olsam rüzgâr savurur, yağmur yorar, belki de yalnız kalırdım. Burada ise sevildiğimi biliyorum. Yine de bir gün bahçeye çıkarılırsam gökyüzünü daha geniş görmenin, rüzgârla dans etmenin hayalini hep içimde saklayacağım.

Etkinlik Metinle ilgili soruları cevaplandıralım.

1. Küçük kız çiçeğe ne söylüyor?

2. Çiçeğin kurduğu en büyük hayallerden biri nedir?

3. Hangi ağaçlara dönüşmek istediğini söylüyor?

4. Anne çiçeğe nasıl ilgi gösteriyor?

5. Çiçeğe güç ve huzur veren şey nedir?

6. Dışarda hangi zorluklarla karşılaşacağını düşünüyor?

